

بررسی برخی خصوصیات رویشگاهی و فنولوژی گیاه خوشاریزه کوهستانی (*Echinophora cinerea*) در مراتع استان کهگیلویه و بویراحمد

طاهره اصلانی نژاد^{*}, علی اکبر کریمیان², اسفندیار جهانتاب³

چکیده
خوشاریزه کوهستانی با نام علمی *Echinophora cinerea* از تیره چتریان است. این گیاه دارای خواص ضد سلطان، ضد باکتری و آنتی اکسیدان است. هدف از مطالعه حاضر، بررسی ویژگی‌های اکولوژیکی و فنولوژی گیاه خوشاریزه کوهستانی در مراتع استان کهگیلویه و بویراحمد است. جهت انجام تحقیق، سه روشگاه انتخاب و در هر روشگاه 2 ترانسکت استقرار یافته و در راستای ترانسکت‌ها، 30 پلات 2×2 متر مستقر شد. فاکتورهای درصد پوشش تاجی، تعداد پایه گیاه خوشاریزه و گونه‌های همراه برداشت شد. نمونه‌های خاک جهت تعیین پارامترهای خاک شامل کربن آلی خاک، مواد آلی خاک، فسفر، پتاسیم، ازت، PH و بافت خاک برداشت شد. نتایج نشان داد که گیاه خوشاریزه کوهستانی در خاک‌هایی با بافت لومی، لومی شنی و لومی سیلیتی، شبیب 15 تا 30 درصد، دامنه‌های شمالی با اسیدیته 7/2 تا 8/4 هدایت الکتریکی 0/4 دسی زیمنس بر متر تا 0/85 دسی زیمنس بر متر می‌روید. میزان پوشش گونه خوشاریزه کوهستانی در مناطق پرشکفت شبلیز، کوخدان سی سخت و دلیجک سپیدار به ترتیب: 33/4 و 25/5 و 28/5 درصد است. متوسط تراکم گونه خوشاریزه به ترتیب: 5800، 6100، 6500 و 525 در هکتار است. نتایج نشان داد بین میانگین ویژگی‌های خاک سه روشگاه، به جز فسفر در سطح احتمال 5 درصد اختلاف معنی‌داری وجود ندارد. نتایج نشان داد که گیاه خوشاریزه کوهستانی بسته به وضعیت اقلیمی منطقه، رشد خود را از اوایل اسفندماه همراه با افزایش دما شروع که تا اواسط اسفند ادامه دارد. رشد رویشی از اواسط اسفندماه شروع تا اوایل خردادماه ادامه دارد. مرحله گل‌دهی از اوایل خردادماه آغاز تا اوایل تیرماه ادامه دارد. مرحله بذردهی از اوایل تیرماه آغاز تا اواخر تیر ادامه دارد. مرحله ریزش بذر از اوایل مردادماه شروع تا اواسط مرداد ادامه می‌یابد. نتایج تحقیق حاضر می‌تواند به عنوان یک راهنمای علمی جهت کشت گیاه با ارزش دارویی خوشاریزه کوهستانی در زمینه اصلاح و احیاء مراتع منطقه مورد مطالعه موردن استفاده قرار گیرد.

واژگان کلیدی: آت اکولوژی، اصلاح و احیاء مراتع، خوشاریزه کوهستانی، گیاهان دارویی.

مقاله پژوهشی

1. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد علوم و مهندسی مرتع، دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

tahereaslaninejad@gmail.com

*نویسنده مسئول

2. دانشیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

akarimian@yazd.ac.ir

3. استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فسا، فسا، ایران.

e.jahantab@fasau.ac.ir

شناسه مقاله:

82-91

شماره صفحه پیاپی:

2103-1004

1400/01/07

1400/09/15

1401/03/23

255

تاریخ دریافت:

تاریخ پذیرش:

انتشار آنلاین:

زمان پذیرش:

استناددهی

- اصلانی نژاد، ط، کریمیان، ع.ا، و جهانتاب، ا. (1401). بررسی برخی خصوصیات رویشگاهی و فنولوژی گیاه خوشاریزه کوهستانی (*Echinophora cinerea*) در مراتع استان کهگیلویه و بویراحمد. مدیریت اکوسیستم‌های طبیعی، 2(1)، 15-24.

۱- مقدمه

ایران کشوری پهناور است که به سبب موقعیت خاص و ویژگی‌های توپوگرافیکی از آبوهواهی متنوعی برخوردار است. بخش اعظم ایران در قلمرو آبوهواهی خشک جهان قرار می‌گیرد. علاوه بر کمیاب بارش، نوسانات شدید بارندگی در مقیاس روزانه، فصلی و سالانه از جمله خصوصیاتی است که موجب عدم اطمینان کافی به دریافت حداقل بارش موردنیاز برای رشد گیاهان در بخش کشاورزی دیم و مرتع می‌شود (آذرخشی و همکاران، 1394). مراتع یکی از مهم‌ترین منابع تجدیدشونده و درعین حال از گران‌بهترین سرمایه‌های طبیعی کشور محسوب می‌شوند که نقش بسیار ارزنده‌ای در تولید فرآورده‌های دامی، داروئی، صنعتی، تلطیف هوا، حفاظت آب و خاک داشته و به عنوان بستر حیات بشر و توسعه پایدار اقتصادی محسوب می‌شوند (مصدقی، 1394). اکوسیستم‌های مرتعی بخشی از عرصه‌های گسترده کشور ایران را شامل می‌شوند. برای مدیریت صحیح این اکوسیستم‌ها، شناخت کافی از اجزای تشکیل‌دهنده و خصوصیات آنها بتویزه چگونگی تعامل بین گونه‌های گیاهی و سایر اجزاء اکوسیستم ضروری است (فرهانی و همکاران، 1387). هدف از بررسی خصوصیات رویشگاهی یک گونه گیاهی دستیابی به ویژگی‌های اختصاصی و نیاز اکولوژیکی آن و نیز میزان اثرگذاری و اثربرداری آن از محیط حیاتی محل استقرار و رشد آن است تا از طریق این شناخت امکان حفظ و نگهداری و نیز توسعه آن نیز فراهم گردد. در این رابطه چه در سطح جهان و چه در سطح ایران مطالعات زیادی انجام شده است (سعیدفر و همکاران، 1385). از میان خانواده‌های مختلف گیاهی موجود در مراتع، چتریان¹ گیاهان دارویی و صنعتی بیشتری را شامل می‌شوند (مصدقی، 1394). جنس *Echinophora* در ایران چهار گونه گیاه علفی چندساله مطردار دارد که اندصاری ایران و دو گونه دیگر آن یعنی *E. sibthorpiana* و *E. orientalis* علاوه بر ایران در آناتولی، ارمنستان، روسیه، ترکمنستان، افغانستان، شبه جزیره بالکان، کرت، قبرس و سوریه نیز می‌روید (رشیدی، 1392). گیاه خوشاریزه کوهستانی با نام علمی *Echinophora cinerea* است. گیاه خوشاریزه کوهستانی، گیاهی است پایا، کمی کرکین، بلند به ارتفاع 40-120 سانتی‌متر، دارای ساقه‌های ایستاده ضخیم، شیاردار و در بالا متنه‌ی به پانیکولی از انشعبات کوتاه، گل‌ها زرد، گل‌آذین شامل تعداد زیادی چتر، میوه‌ها کرکدار (قهرمان، 1380). گیاه مرتعی دارویی خوشاریزه کوهستانی یکی از گیاهانی است که رویش چشمگیری در مراتع استان کهگیلویه و بویراحمد به‌تویزه در شهرستان‌های ذنا و بویراحمد و به‌تویزه محدوده رویشگاهی قله دنا (قله پازنان)، اطراف پاسوج، اطراف سی سخت، دامنه‌های آب نهر کاکان و سپیدار دارد (جهانتاب و همکاران، 1396). گیاه خوشاریزه کوهستانی اثرات درمانی زیادی دارد. از جمله کاهش‌دهنده درد دوران قاعدگی، برطرف‌کننده کرامپ شکمی و اسپاسم‌های روده‌ای، ضد سرطان و مرگ برنامه‌ریزی شده سلول، ضد باکتری، آنتی‌اکسیدان و جاروبگری رادیکال‌های آزاد است، از اندام هوایی گیاه به عنوان سبزی و چاشنی ماست نیز استفاده می‌کنند (شکوهی‌نیا، 1392). خوشاریزه از جمله گیاهانی است که به طور سنتی و به صورت جوشانده در درمان اختلالات قاعدگی از جمله سندروم پیش از قاعدگی کاربرد دارد. بررسی‌های قبلی نشان داده است که این گیاه دارای ترکیبات ساپونین، فلاونوئیدها و الکالوئیدها است. عصاره مثانولی خوشاریزه اثر مهاری روی باکتری و قارچ دارد. ترکیبات آنتی باکتریال دیگری که در گیاه موجود است شامل Trans-B-Ocimene (6/6 درصد) و Myrcene (6/6 درصد) است (دل آرام و حائری، 1389). جهانتاب و همکاران (1396) در بررسی انسنس گیاه خوشاریزه در شهرستان دنا در استان کهگیلویه و بویر احمد چهار ترکیب فارنسول (3,2- دی‌هیدرو-)²، کارواکرول³، اولئیک اسید⁴ و ژرانيول⁵ را به عنوان شاخص گزارش دادند. همچنین تاثیرات ضد باکتریایی عصاره اثانولی آن بر استافیلوكوکوس اورئوس و استرپتوكوکوس فکالیس به اثبات رسیده است. از اندام هوایی گیاه که جهت تحریک بعضی از ریزنده‌های تخمیری استفاده می‌شود (زارعلی و همکاران، 1394). اظهار داشتنده عصاره گیاه خوشاریزه کوهستانی می‌تواند در درمان مسمومیت‌های حاد با فسفید آلومینیوم استفاده شود. خاصیت ضدباکتری و آنتی‌اکسیدان گیاه خوشاریزه کوهستانی در مطالعه Rashidipour et al (2020) گزارش شد. در تحقیقی محققان گزارش دادند گیاه خوشاریزه کوهستانی برای جوانهزنی و رشد نیاز به محیط کشت نسبتاً سیک و مرطوب دارد (Esmaeili et al., 2021). با توجه به موارد ذکر شده، بررسی علمی گونه خوشاریزه کوهستانی از اهمیت به سزاوی برخوردار است. در این راستا، در اولین قدم باید نواحی رویش این گونه به صورت دقیق مشخص گردد تا برنامه‌ریزی‌های بعدی جهت حفاظت و بهره‌برداری منطقی از آن صورت گیرد. به علاوه برای توسعه این گونه باستی عوامل اکولوژیکی مؤثر بر پراکنش این گونه گیاهی مورد بررسی قرار گیرد. در همین راستا، هدف از این تحقیق بررسی خصوصیات رویشگاهی و فنولوژی گیاه خوشاریزه کوهستانی و تعیین عوامل اکولوژیکی مؤثر بر پراکنش آن است.

1. Apiaceae

2 .Farnesol <2,3-dihydro->

3. Carvacrol

4. Oleic acid

5. Geraniol

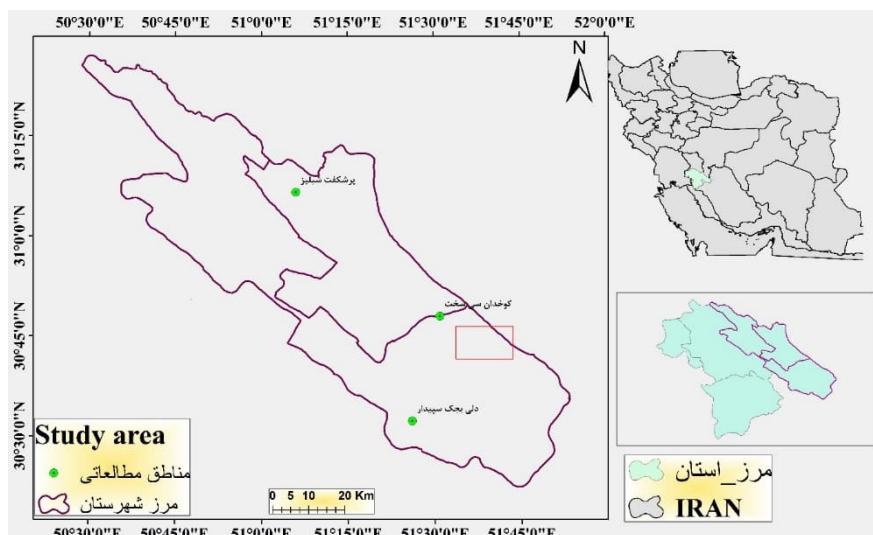
2- مواد و روش‌ها

2-1- معرفی منطقه مورد مطالعه

به منظور بررسی شرایط رویشگاهی گونه خوشاریزه کوهستانی سه منطقه مطالعه‌ی در استان کهگیلویه و بویراحمد به نام کوخدان سی سخت، پرشکفت شبیلیز و دلیجک سپیدار مورد مطالعه قرار گرفت (جدول و شکل ۱).

جدول (1): خصوصیات مناطق مورد مطالعه

منطقه	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	سالانه (میلیمتر)	میانگین دما	ارتفاع زمین‌شناسی	وضعيت مرتع	تیپ غالب گیاهی
پرشکفت	51 درجه و 5 دقیقه	31 درجه و 6 دقیقه	708/84	15	سازند آسماری-	خوب	<i>Echinophora cinerea-Dorema aucheri</i>
شبیلیز	58 ثانیه و 37 ثانیه	30 درجه و 30 دقیقه	644/3	14/3	سازند سروک- پاپده-	خوب	<i>Echinophora cinerea-Prangos ferulacea</i>
کوخدان سی	51 درجه و 47 دقیقه	30 درجه و 57 ثانیه و 58 ثانیه	622	15/4	سازند آسماری-	متوجه	<i>Echinophora cinerea-Prangos ferulacea</i>
دلیجک سپیدار	51 درجه و 32 دقیقه و 7 ثانیه	30 درجه و 32 دقیقه و 15 ثانیه			گچساران		

شکل (1): موقعیت مناطق مطالعه‌ی در استان و کشور

2-2- روش تحقیق

به منظور مطالعه آت اکولوژی گونه خوشاریزه کوهستانی و تعیین نقاط پراکنش با مراجعه به کارشناسان ادره منابع طبیعی شهرستان بویراحمد و بازیده‌ای روشگاه‌های این گیاه مشخص گردید. این مناطق در شهرستان بویراحمد و دنا واقع شدند که شامل: ۱- رویشگاه دلیجک سپیدار ۲- کوخدان سی سخت ۳- پرشکفت شبیلیز می‌باشند. پس از مشخص شدن محدوده رویشگاهی گونه خوشاریزه کوهستانی، داده‌های اقلیمی، مربوط به رویشگاه‌ها از جمله متوسط سالانه دما، متوسط بارندگی سالانه از ایستگاه سینوپتیک یاسوج تهیه شد. جهت اندازه‌گیری عوامل مربوط به پوشش گیاهی از روش تصادفی - سیستماتیک و با استفاده از ترانسکت و کوادرات انجام شد. در هر منطقه دو ترانسکت انداخته شد (یک ترانسکت در جهت شیب و یک ترانسکت عمود بر جهت شیب (با توجه به وضعیت توپوگرافی منطقه). با توجه به ویژگی‌های محیطی مناطق موردمطالعه، طول هر ترانسکت ۱۵۰ متر در نظر گرفته شد. در امتداد هر ترانسکت تعداد ۱۵ پلاٹ 2×2 مترمربعی مستقر شد (درمجموع ۳۰ پلاٹ). طول و عرض جغرافیایی و ارتفاع ثبت شد. در هر پلاٹ تراکم، درصد پوشش تاجی گونه خوشاریزه و گونه‌های همراه، درصد خاک لخت، درصد لاشبرگ و درصد سنگ و سنگریزه اندازه‌گیری شد. در هنگام بررسی صحرایی لیست گیاهان همراه گونه خوشاریزه کوهستانی در فرم مخصوص نمونه‌برداری (جنس، گونه، خانواده) ثبت شد. برای اندازه‌گیری عوامل مربوط به خاک (اعم از فیزیکی و شیمیایی) تعداد سه پروفیل از عمق ریشه دوانی گیاه (30 سانتی‌متر) در هر منطقه حفر گردید و عواملی از قبیل بافت، هدایت الکتریکی، pH، مواد آلی، ازت، کربن آلی، فسفر و پتانسیم خاک در آزمایشگاه خاک‌شناسی اندازه‌گیری شدند. بافت خاک به روش هیدرومتری، pH با pH متر، هدایت الکتریکی با EC سنج، فسفر قابل جذب گیاه با روش اولسن، درصد ماده آلی با روش والکلی و بلک)، نیتروژن کل با کجلدال و پتانسیم قابل جذبی استفاده از استات آمونیوم نرمال اندازه‌گیری شدند (جعفری حقیقی، 1382).

جهت بررسی فنولوژی گیاه خوشاریزه کوهستانی، هر 15 روز یکمرتبه به مناطق مورد مطالعه مراجعه و اقدام به برداشت اطلاعات فنولوژیکی گردید. لازم به ذکر است نمونه برداری از اوایل اسفندماه شورع و تا پایان مردادماه ادامه داشت.

3- نتایج

3-1- لیست فلورستیک و گونه‌های همراه

نتایج نشان داد که خوشاریزه کوهستانی در مناطق مورد مطالعه گونه غالب بوده است. بر اساس بررسی‌های انجام شده در منطقه پرشکفت شبیز گونه‌های *Dorema aucheri* و *Ferula ovina* جزو گونه‌های غالب منطقه را تشکیل دادند. در منطقه دلیبچک سپیدار گونه‌های غالب منطقه *Prangos ferulacea* و *Dorema aucheri* بود. در منطقه کوخدان سی‌سخت گونه *Prangos ferulacea* جزو گونه‌های غالب منطقه بود. از مهمترین گونه‌های همراه خوشاریزه کوهستانی مشترک در هر سه منطقه می‌توان به انواع گونه‌ها¹ اشاره کرد. بر اساس بازدیدهای میدانی و داده‌های موجود از مناطق مورد مطالعه گونه‌های همراه برای هر منطقه تهیه گردید که در جدول‌های 2، 3 و 4 نشان داده شده است.

جدول (2): لیست گونه‌های همراه منطقه دلیبچک سپیدار

نام علمی	خانواده	فرم زیستی	فرم رویشی	درصد پوشش	طول عمر	نام گونه
<i>Echinophora cinerea</i>	Apiaceae	25/5	F	He	P	خوشاریزه
<i>Taraxacum sp.</i>	Asteraceae	1/3	F	He	P	قادسک
<i>Phlomis olivieri</i>	Lamiaceae	1/5	F	He	P	گوش بره
<i>Eryngium billardieri</i>	Apiaceae	1/7	F	He	P	زول
<i>Euphorbia macrostegia</i>	Euphorbiaceae	1/5	F	He	P	فرفیون
<i>Astragalus sp</i>	Fabaceae	2/3	Sh	Ch	P	گون
<i>Lactuca orientalis</i>	Asteraceae	1/5	F	He	P	کاهوی وحشی
<i>Bromus tectorum</i>	Poaceae	0/7	Gr	Th	A	علف پشمکی
<i>Agropyron sp.</i>	Poaceae	1/6	Gr	Th	A	علف گندمی
<i>Aegilops triuncialis</i>	Poaceae	0/4	Gr	Th	A	دانه تسبیح
<i>Poa sp.</i>	Poaceae	0/5	Gr	Th	A	چمن
<i>Prangos ferulacea</i>	Apiaceae	5/5	F	He	P	جاشیر
<i>Dorema aucheri</i>	Apiaceae	3/5	F	He	P	بیله‌ر

⁹: تروفیت، ²: کاموفیت، ³: Ch: کاموفیت، ⁴: He: همی‌کریپتوفیت، ⁵: A: یکساله، ⁶: P: چندساله، ⁷: F: پهن برگ علفی، ⁸: بوته‌ای، ⁹: Gr: گراس، ¹⁰: فانروفیت، ¹¹: BT: درختچه‌ای

جدول (3): لیست گونه‌های همراه منطقه کوخدان سی‌سخت

نام علمی	خانواده	فرم زیستی	فرم رویشی	درصد پوشش	طول عمر	نام گونه
<i>Echinophora cinerea</i>	Apiaceae	28/5	F	He	P	خوشاریزه
<i>Lactuca orientalis</i>	Asteraceae	2/3	F	He	A	کاهوی وحشی
<i>Astragalus sp</i>	Fabaceae	4/1	Sh	Ch	P	گون
<i>Amygdalus scoparia</i>	Rosaceae	3/7	BT	Ph	P	بادام
<i>Bromus tectorum</i>	Poaceae	0/8	Gr	Th	A	علف پشمکی
<i>Descurainia sophia</i>	Brassicaceae	1/1	F	He	A	خاکشیر
<i>Hordeum bulbosum</i>	Poaceae	1/7	Gr	Ge	A	چمن پیازدار
<i>Cotoneaster numularis</i>	Rosaceae	3/5	BT	Ph	P	شیرخشت
<i>Prangos ferulacea</i>	Apiaceae	6/8	F	He	P	جاشیر
<i>Euphorbia macrostegia</i>	Euphorbiaceae	2/6	F	He	P	فرفیون

⁹: تروفیت، ²: کاموفیت، ³: Ch: کاموفیت، ⁴: He: همی‌کریپتوفیت، ⁵: Ph: فانروفیت، ¹⁰: A: یکساله، ⁶: P: چندساله، ⁷: F: پهن برگ علفی، ⁸: بوته‌ای، ¹¹: BT: درختچه‌ای، ¹²: Gr: گراس.

1. *Astragalus spp.*

7. Forb

2. Therophyte

8. Shrub

3. Chamephyte

9. Grass

4. Hemicryptophyte

10. Phanerophyte

5. Annual

11. Brush Tree

6. Perennial

جدول (4): لیست گونه‌های همراه منطقه پرشکفت شبیز

نام علمی	نام خانواده	درصد پوشش	فرم رویشی	فرم زیستی	طول عمر	نام گونه
<i>Echinophora cinerea</i>	Apiaceae	33/4	F	He	P	خواریزه
<i>Astragalus sp.</i>	Fabaceae	4/5	Sh	Ch	P	گون
<i>Bromus tectorum</i>	Poaceae	0/5	Gr	Th	A	علف پشمکی
<i>Descurainia sophia</i>	Brassicaceae	1/4	F	He	A	خاکشیر
<i>Hordeum bulbosum</i>	Poaceae	1/3	Gr	Ge	P	چمن پازدار
<i>Achillea wilhelmsii</i>	Asteraceae	2/2	F	He	P	بومادران
<i>Stipa barbata</i>	Poaceae	1/1	Gr	Th	A	گیس پیرزن
<i>Prangos ferulacea</i>	Apiaceae	3/4	F	He	P	جاشیر
<i>Aegilops triuncialis</i>	Poaceae	0/3	Gr	Th	A	دانه تسبیح
<i>Ferula ovina</i>	Apiaceae	7/5	F	He	P	کما
<i>Dorema aucheri</i>	Apiaceae	5/5	F	He	P	بلبر

Th: تروفیت، Ch: کاموفیت، He: همی‌کریپتوپیت، A: یکساله، P: چندساله، F: پهن برگ علفی، Sh: بوته‌ای، Gr: گراس.

3-2- تراکم و تاج پوشش گونه خواریزه کوهستانی در مناطق مورد مطالعه

با تجزیه و تحلیل داده‌های مربوط به پوشش گیاهی مشخص شد که میزان پوشش گونه خواریزه کوهستانی در مناطق پرشکفت شبیز، کوخدان سی‌سخت و دلیجک سپیدار به ترتیب: 33/4، 28/5 و 25/5 درصد است. همچنین متوسط تراکم گونه خواریزه کوهستانی در مناطق پرشکفت شبیز کوخدان سی‌سخت و دلیجک سپیدار، به ترتیب: 6500، 6100 و 5800 پایه در هکتار است.

3-3- خصوصیات خاک‌شناسی مناطق مورد مطالعه

با توجه به نتایج به دست آمده از آنالیز نمونه‌های خاک منطقه دلیجک سپیدار مشخص گردید که گیاه دارویی خواریزه کوهستانی در خاک متمایل به اسیدی (7/7- 7/82) پراکنش دارد. همچنین این گیاه در خاک‌هایی با میانگین هدایت الکتریکی 0/8 دسی‌زیمنس بر متر رشد می‌نماید. بیشترین هدایت الکتریکی خاک در منطقه دلیجک (0/85 دسی‌زیمنس بر متر) و کمترین مقدار آن (0/75 دسی‌زیمنس بر متر) مشاهده گردید. میزان پتابسیم قابل جذب از (1148- 516 پی‌پی‌ام) میزان فسفر قابل جذب از (119/99- 59/99 پی‌پی‌ام) متغیر است. بافت خاک در این منطقه لومی است.

نتایج به دست آمده از آنالیز نمونه‌های خاک منطقه کوخدان سی‌سخت نشان داد که گیاه دارویی خواریزه کوهستانی در خاک اسیدی (4/8- 7/7) رشد دارد. علاوه بر این مشخص شد این گیاه در خاک‌هایی با میانگین هدایت الکتریکی (0/55 دسی‌زیمنس بر متر) رشد می‌کند. بیشترین هدایت الکتریکی در این منطقه (0/7 دسی‌زیمنس بر متر) و کمترین مقدار آن (0/4 دسی‌زیمنس بر متر) است. میزان پتابسیم قابل جذب از (916- 350 پی‌پی‌ام)، میزان فسفر قابل جذب از (21- 66/66 پی‌پی‌ام) متغیر است. بافت خاک در این منطقه لومی - سیلیتی است.

آنالیز نمونه‌های خاک منطقه پرشکفت شبیز نیز نشان داد که گیاه دارویی خواریزه کوهستانی در خاک اسیدی (8- 7/2) رویش دارد. علاوه بر این مشخص شد این گیاه در خاک‌هایی با میانگین هدایت الکتریکی (0/65 دسی‌زیمنس بر متر) رشد می‌کند. بیشترین هدایت الکتریکی در این منطقه (0/75 دسی‌زیمنس بر متر) و کمترین مقدار آن (0/55 دسی‌زیمنس بر متر) است. میزان پتابسیم قابل جذب از (830- 370 پی‌پی‌ام)، میزان فسفر قابل جذب از (28/66- 31/66 پی‌پی‌ام) متغیر است. بافت خاک در این منطقه لومی است. دامنه تغییرات مقادیر پتابسیم، فسفر، کربن خاک، مواد آلی، ازت خاک، pH و هدایت الکتریکی مناطق موردمطالعه در جدول 5 آمده است.

جدول (5): نتایج خصوصیات خاک

مناطق	پتابسیم (پی‌پی‌ام)	فسفر (پی‌پی‌ام)	درصد کربن آلی	درصد مواد آلی	درصد ازت	بافت	p-H (دسی‌زیمنس بر متر)	هدایت الکتریکی (دسی‌زیمنس بر متر)
پرشکفت شبیز	370-830	28/31-33/66	1/28-2/60	1/63-4/48	0/10-0/22	لومی	7/2-8	0-75/55
کوخدان سی‌سخت	350-916	1/66-21/66	1/55-1/92	2/68-3/31	0/13-0/17	لومی - سیلیتی - لومی - شنی	7/7-8/4	0/4-0/7
دلیجک سپیدار	516-1148	59/99 - 119/99	1/42 - 3/42	2/78-5/908	0/12-0/29	لومی	7/7-7/82	0/75-0/85

3-4- نتایج آنالیز واریانس نمونه‌های خاک

پس از آزمون نرمال بودن داده‌های خاک با استفاده از آزمون تجزیه واریانس داده‌های خاک سه منطقه مورد مقایسه قرار گرفتند (جدول 6). نتایج حاصل از مقایسه ویژگی‌های خاک سه منطقه نشان داد که هیچ کدام از عوامل مربوط به خاک (ماده آلی، پتاسیم، ازت، اسیدیته، هدایت الکتریکی، کربن آلی) به جز فسفر که خوشاریزه کوهستانی در آن رویش داشته در سطح پنج درصد اختلاف معنی‌داری نداشته است.

جدول (6): نتایج آنالیز واریانس خاک

منطقه/خصوصیات	هدایت الکتریکی	اسیدیته	ازت خاک	مواد آلی	کربن	فسفر	پتاسیم	کوخدان سی سخت	دلیبچک سپیدار	پرشکفت شبیلز
590/66 ^a	12/77 ^a	1/72 ^a	2/96 ^a	0/15 ^a	7/97 ^a	0/55 ^a				
781/33 ^a	99/99 ^b	2/15 ^a	3/71 ^a	0/18 ^a	7/67 ^a	0/80 ^a				
650/00 ^a	31/66 ^a	1/69 ^a	2/72 ^a	0/14 ^a	7/54 ^a	0/65 ^a				

حروف یکسان نشان‌دهنده عدم تفاوت معنی‌دار بین مناطق مختلف می‌باشد.

3-5- خصوصیات توپوگرافی مناطق مورد مطالعه

نتایج بررسی‌ها نشان داد که گیاه دارویی خوشاریزه کوهستانی در منطقه دلیبچک سپیدار و کوخدان سی سخت، در شیب‌های حدود 15 تا 30 و در منطقه پرشکفت شبیلز، در محدوده طبقات شیب 12 تا 15 و 30 تا 65 درصد رویش دارند. همچنین نتایج بررسی جهات جغرافیایی نشان داد که گیاه خوشاریزه کوهستانی در هر سه منطقه (دلیبچک سپیدان، کوخدان سی سخت، پرشکفت)، بیشتر در دامنه‌های شمالی رویش دارند. به طور کلی نتایج حاصل از مطالعات نشان داد که گیاه خوشاریزه کوهستانی در محدوده شیب 15 تا 30 درصد و دامنه‌های شمالی مناطق نمونه‌برداری رویش دارند.

3-6- ارتباط تراکم و درصد پوشش گونه خوشاریزه کوهستانی با پارامتر ارتفاع

بر اساس نتایج بدست آمده از آزمون تجزیه واریانس مشخص شد که بین تعداد پایه‌های خوشاریزه با ارتفاع ارتباط معنی‌داری وجود ندارد (جدول 7). همچنین نتیجه آزمون واریانس درصد پوشش خوشاریزه کوهستانی با ارتفاع در سطح 5 درصد معنی‌دار نیست (جدول 7).

جدول (7): نتایج آزمون تجزیه واریانس تعداد پایه‌ها و درصد پوشش خوشاریزه کوهستانی با ارتفاع

معنی‌داری	درجه آزادی	F	تعداد پایه‌ها	درصد پوشش
		2/360 ^{ns}	29	
		3/661 ^{ns}	29	

ns: عدم تفاوت معنی‌دار

7-3- فنولوژی

شروع رشد گیاه خوشاریزه کوهستانی از اوایل اسفندماه زمانی که دمای هوا کمی افزایش یافته و خاک به دلیل بارش‌های زمستانی دارای رطوبت کافی است آغاز می‌شود. به طور کلی در سال‌های برفی خوشاریزه کوهستانی همراه با ذوب شدن برفها رشد رویشی خود را شروع می‌نماید. مرحله رشد رویشی با بالا رفتن دمای هوا از اواسط اسفندماه شروع تا اوایل خردادماه ادامه دارد. مرحله رشد گل‌آذین و گل‌دهی از اوایل خردادماه آغاز تا اوایل تیرماه ادامه دارد. مرحله بذر دهی و رسیدن بذر از اوایل تیرماه آغاز تا اواخر تیر ادامه دارد. مرحله ریزش بذر از اوایل مردادماه شروع تا اواسط مرداد ادامه می‌یابد. مرحله خواب گیاه نیز از اوایل آبان تا اوایل اسفندماه می‌باشد (جدول 8 و شکل 2).

جدول (8): مراحل فنولوژیکی گونه خوشاریزه کوهستانی

مراحل رویشی	مرداد	تیر	خرداد	اردیبهشت	فروردین	اسفند
رشد و ظهور	*	*	*	*	*	*
رشد رویشی	*	*	*	*	*	*
رشد گل‌آذین و گل‌دهی	*	*	*	*	*	*
بذردهی و رسیدن بذر	*	*	*	*	*	*
ریزش بذر	*	*	*	*	*	*

شکل (2): نمایی از مراحل رویشی خوشاریزه کوهستانی (عکس راست فروردینماه؛ عکس وسط: خردادماه؛ عکس چپ: تیرماه).

4- بحث و نتیجه‌گیری

شناسایی رویشگاه‌ها، بررسی نیازهای اکولوژیکی، جمع‌آوری بذرها، ایجاد کلکسیون‌های گیاهی و بالاخره اهلی‌کردن و کشت گیاهان وحشی از جمله اقدامات مهمی هستند که باید در زمینه گیاهان دارویی صورت گیرد (صدقائی، 1394).

با توجه به خواص دارویی قابل توجه گیاه دارویی خوشاریزه کوهستانی، بررسی علمی گونه خوشاریزه کوهستانی از اهمیت بسزایی برخوردار است. در این راستا، در اولین قدم باقیتی نواحی رویش این گونه مشخص گردیده تا برنامه‌ریزی‌های بعدی جهت حفاظت و بهره‌برداری منطقی از آن صورت گیرد. در همین راستا، تحقیق حاضر با هدف بررسی خصوصیات رویشگاهی و فنولوژی گیاه خوشاریزه کوهستانی و تعیین عوامل اکولوژیکی مؤثر بر پراکنش آن است.

نتایج نشان داد که این گونه بیشتر در دامنه‌های شمالی و شبی 15 تا 30 درصد دیده می‌شود. نتایج تحقیق حاضر با نتایج حسینی بمروд و همکاران (1392) مطابقت دارد. حسینی بمرود و همکاران (1392) در بررسی خصوصیات اکولوژیکی گیاه دارویی آنگوزه (*Ferula assa-foetida* L.) بیان داشتند که تراکم گیاه آنگوزه در دامنه‌های شمالی به واسطه رطوبت بیشتر نسبت به دامنه‌های جنوبی بیشتر است. شریفی یزدی و همکاران (1387) در مورد گونه *Ferula oopoda* در استان کرمان بیان کردند که این گونه در عرصه‌های شمالی و برف‌گیر مناطق کوهستانی و سردسیر استان کرمان رویش دارد. همچنین شریفی یزدی و همکاران (1393) در بررسی گونه *Ferula ovina* اظهار داشتند این گونه در مناطق کوهستانی و در شبیه‌های شمالی از 30 تا 60 درصد مشاهده می‌شود. پس از استخراج داده‌های ارتفاع، شبی، جهت، ارتباط تعداد پایه و درصد پوشش گونه خوشاریزه کوهستانی در هر پلاٹ با ارتفاع مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که همبستگی تعداد پایه و درصد پوشش گونه خوشاریزه کوهستانی با پارامتر ارتفاع در سطح اطمینان 95 درصد معنی‌دار نیست. بر اساس نتایج می‌توان اذعان داشت در مناطقی با حداقل ارتفاع 2000 متر از سطح دریا گونه خوشاریزه کوهستانی رویش دارد. در همین راستا، جهانتاب و همکاران (1390) در بررسی آت‌اکولوژی گیاه دارویی *Ferulago angulata* (Schlecht) Boiss. در زاگرس مرکزی (منطقه کهگیلویه) گزارش دادند گونه چوپل از ارتفاع 2700 تا 3200 متری و در تمام جهات و با فراوانی بیشتر در شبیه‌های شمالی و برف‌گیر رویش دارد. همچنین در تحقیق دیگری در منطقه کهگیلویه Jahantab et al. (2011) اظهار داشتند گونه کلوس (*Kelussia odoratissima* Mozaff. در دامنه ارتفاعی 2450 تا 300 متر پراکنش دارد. شریفی یزدی و همکاران (1387) در بررسی گونه *Ferula oopoda* در استان کرمان گزارش دادند این گونه در دامنه ارتفاعی 2000 تا 3100 از سطح دریا پراکنش دارد. عباسی خالکی و همکاران (1399) در بررسی گونه دارویی *Ferula orientalis* در منطقه دره شهردای ارومیه بیان کردند این گونه از ارتفاع 1400 متر شروع به رشد می‌کند.

نتایج نشان داد که به دلیل کوهستانی بودن مناطق مطالعاتی گیاهان چندساله با فرم چندساله علفی بیشتر از سایر فرم‌ها در مناطق مورد مطالعه وجود دارد. در همین راستا جهانتاب و همکاران (1393) اظهار داشتند در رویشگاه‌های کرفس کوهی در منطقه کهگیلویه، گیاهان چندساله با فرم رویش علفی غالب هستند. مطالعات خاکشناسی نشان داد که بافت خاک در رویشگاه‌های گونه مورد مطالعه لومی، لومی-شنبی-لومی-سیلتی است. نتایج تحقیق حاضر با نتایج کاظمی و همکاران (1389) در مورد گونه *Dorema aucheri* (1386)؛ آزیز و شاهمرادی (*Ferula ovina*) در مورد گونه *Ferula stenocarpa* Boiss. مطابقت دارد. میزان اسیدیته خاک نیز از حداقل 7/2 در پرشکفت شبیلیز تا حداقل 8/4 در کوخدان سی سخت متغیر است. همچنین در رویشگاه‌های مورد مطالعه، میزان هدایت الکتریکی از حداقل 0/4 دسی‌زیمنس بر متر تا حداقل 0/85 دسی‌زیمنس بر متر برآورد شد. در همین راستا، نوع دست و همکاران (1396) در بررسی بوم‌شناسی فردی گیاه کمای سازوئی (*Ferula stenocarpa* Boiss) در استان خوزستان گزارش دادند این گیاه در خاک‌های باافت لومی، لومی رسانی سیلتی و غیرشور رویش دارد. همچنین نتایج نشان داد هدایت الکتریکی خاک رویشگاه این گونه 1-7/2 دسی‌زیمنس بر متر و اسیدیته آن در حدود 7/47 تا 85/7 می‌باشد.

نتایج همچنین نشان داد میانگین داده‌های ویژگی‌های خاک هر سه رویشگاه خوشاریزه کوهستانی، به جز فسفر خاک در سطح پنج درصد اختلاف معنی‌داری ندارند. با توجه به یکسان بودن عوامل توپوگرافی منطقه به نظر می‌رسد از مهمترین عوامل محیطی مؤثر در استقرار و پراکنش این گونه خصوصیات خاک منطقه است. از بین این عوامل، فسفر خاک منطقه مهمتر است. مطالعه رویشگاه خوشاریزه کوهستانی در مراتع استان کهگیلویه و بویراحمد (دلیبچک سپیدار، کوخدان سی‌سخت و پراشکفت شبیز) نشان داد که خوشاریزه کوهستانی به طور کلی در مناطق با حداقل ارتفاع 2169 در منطقه پراشکفت شبیز و حداقل ارتفاع 2690 متر از سطح دریا در منطقه دلیبچک سپیدار رشد می‌کند. رویش این گیاه محدود به جهت‌های شمالی دامنه‌ها و شبب حدود 15 تا 30 درصد است. بافت خاک در رویشگاه‌های گونه مورد مطالعه لومی، لومی-سیلتی و لومی‌شنی است. به نظر می‌رسد از مهمترین عوامل محیطی مؤثر در استقرار و پراکنش این گونه خصوصیات خاک منطقه است. از بین این عوامل ویژگی‌های خاک فسفر خاک منطقه مهمتر است. با مطالعه رویشگاه خوشاریزه کوهستانی در مراتع استان کهگیلویه و بویراحمد (دلیبچک سپیدار، کوخدان سی‌سخت و پراشکفت شبیز) مقایسه آن با دیگر رویشگاه‌ها می‌توان به این نتیجه رسید که برخی از خصوصیات رویشگاهی این گونه به این صورت است: به طور کلی، خوشاریزه کوهستانی در مناطق مورد مطالعه با حداقل ارتفاع 2000 متر از سطح دریا در منطقه پراشکفت شبیز و حداقل ارتفاع 3200 متر ارتفاع از سطح دریا در منطقه دلیبچک سپیدار رشد می‌کند. رویش این گیاه محدود به جهت‌های شمالی دامنه‌ها و ارتفاعات و شبب 15 تا 30 است. بافت خاک در رویشگاه‌های گونه مورد مطالعه لومی، لومی-سیلتی و لومی‌شنی است.

منابع

- آذرخشی، م، مهدوی، م، احمدی، ح، ارزانی، ح، و فرزادمهر، ج. (1394). بررسی نقش زمان و قوع بارش در میزان تولید علوفه مراتع. مراتع و آبخیزداری (منابع طبیعی ایران)، 4(4). 685-899.
- آریز، ف، و شاهمرادی، ا. (1386). آت‌اکولوژی گونه مرتعی *Ferula ovina* در استان تهران. تحقیقات مرتع و بیابان ایران، 14(3). 359-367.
- جعفری حقیقی، م. (1382). روش‌های تجزیه خاک: نمونه‌برداری و تجزیه‌های مهم فیزیکی و شیمیایی "با تأکید بر اصول تئوری و کاربردی". انتشارات ندای ضحی، 40ص.
- جهانتاب، ا، دیلم صالحی، م، کرمی بزرآبادی، ر، متولی‌زاده کاخکی، ع، انصاری، ف، و شکوری، س. (1396). مقایسه شاخصه‌های کمی و کیفی انسان استحصالی از اندام‌های مختلف گیاه دارویی خوشاریزه کوهستانی (*Echinophora cinerea* Boiss.) در شهرستان دنا. مرتع، 11(3). 274-282.
- جهانتاب، ا، سپهری، ع، مصدقی، م، و بارانی، ح. (1393). تأثیر عوامل توپوگرافی (شكل زمین) و اقلیمی بر تراکم و تاج و پوشش گونه کرفس کوهی (*Kelussia odoratissima* (Mozaff. در منطقه کهگیلویه. فیزیولوژی محیطی گیاهی، 36(9). 1-9.
- جهانتاب، ا، سپهری، ع، میردیلمی، س، ز، قاسمی آریان، ی، و نوری، س. (1390). بررسی آتاکولوژی گیاه دارویی *Ferulago angulata* (Schlecht) Boiss. در زاگرس مرکزی (منطقه کهگیلویه). فیزیولوژی محیطی گیاهی (بیوهوش‌های اکوفیزیولوژی گیاهی ایران)، 4(6). 1-8.
- حسینی بمرود، غ، و مهدوی، س، خ. (1392). بررسی برخی خصوصیات اکولوژیکی گیاه دارویی کما آنفوزه (*Ferula assa-foetida* L.) مطالعه موردي منطقه سبزوار استان خراسان رضوی. گیاه و زیست‌بوم، 31(1-36). 45-9.
- دل آرام، م، و حائری، ع. (1389). تأثیر عصاره گیاه خوشاریزه بر عالئم سندروم پیش از قاعدگی. پژوهش در پژوهشی، 34(4). 219-224.
- زارعلی، م، حتی، م، تهموزی دیده‌بان، س، و جوینده، ح. (1394). ارزیابی تأثیر عصاره خوشاریزه (*Echinophora cinerea* Boiss) و چای کوهی (*Stachys lavandulifolia* Vahl) بر خصوصیات کیفی و حسی دوغ، مهندسی بیوسیستم ایران، 46(3). 327-337.
- سعیدفر، م، فیضی، م.ت، و شاهمرادی، ا. (1385). مطالعه آت‌اکولوژی *Salsola orientalis* در مراتع استپی استان اصفهان (مطالعه موردي منطقه موتله). تحقیقات مرتع و بیابان ایران، 13(2). 116-126.
- شریفی بزدی، م، شاهمرادی، ا، زارع کیا، ص، و خداشناس، م. (1387). آت‌اکولوژی گونه *Ferula oopoda* (Boiss a Buhse) در استان کرمان. تحقیقات مرتع و بیابان ایران، 15(4). 447-454.
- شریفی بزدی، م، شاهمرادی، ا، زارع کیا، ص. (1393). بررسی آت بوم‌شناختی گونه *Ferula ovina* Boiss در استان کرمان. تحقیقات منابع طبیعی تجدیدشونده، 5(2). 57-67.
- رشیدی، م. (1392). بررسی فیتوشیمیایی عصاره هیدرواتانولی چربی‌زدایی شده اندام هوایی *Echinophora cinerea*. رساله دکتری حرفه‌ای داروسازی، دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی کرمانشاه، کرمانشاه، 64ص.
- عباسی خالکی، م، قربانی، ا، صمدی خالقاه، س، و رحیم‌دخت، ر. (1399). تأثیر عوامل فیزیولوژی بر تراکم، تاج پوشش و تولید گونه دارویی (*Ferula orientalis* (مطالعه موردي: دره شهدای ارومیه). علوم و تکنولوژی محیط زیست، 22(4). 327-340.
- فرهانی، ا، شاهمرادی، ا، زارع کیا، ص، و آریز، ف. (1387). آت‌اکولوژی گونه *Stipa barbata* Desf. در استان تهران. تحقیقات مرتع و بیابان ایران، 15(1). 86-94.
- قهارمان، ا. (1380). فلور رنگی ایران. انتشارات موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور. جلد 23.
- کاظمی، س، ا، شاهمرادی، ا، پادیاب، م، شفیعی، ا، و قاسمی آریان، ی. (1389). بررسی آت‌اکولوژی *Dorema aucheri* در اکوسیستم‌های مرتعی استان کهگیلویه و بویراحمد. تحقیقات مرتع و بیابان ایران، 17(4). 564-574.
- مصطفاقی، م. (1394). مرتع داری در ایران (چاپ هفتم). انتشارات دانشگاه غیر دولتی - غیر انتفاعی صنعتی سجاد، 328ص.
- نوعدوست، ف، دهداری، س، رزم‌جویی، د، احمدپور، ر، و شوکت، پ. (1396). مطالعه بوم‌شناسی فردی گیاه کمای سازوئی در استان خوزستان، ایران. یافته‌های نوین در علوم زیستی، 4(4). 337-352.
- Esmaili, G., Ghani, A., Jabbarifar, S.M., and Hemmati, N. (2021). Germination Enhancement and Primary Establishment of Three Medicinal Plants. Journal of Rangeland Science, 11(2), 182-195.

- Haydari, S., Nazari, A., Moghimian, M., Sedighi, M., and Ghaderpour, S. (2020). Cardioprotective activity of ethanolic extract of *Echinophora cinerea* against aluminum phosphide poisoning in rats. Journal of Food Biochemistry, 44(8), e13300.
- Jahantab, E., Sepehri, A., Barani, H., Qasemi Aryan, Y., Farajolahi, A., and Moghiminejad, F. (2011). An Introduction on the Endangered Medicinal Species of Mountain's Kelavs (*Kelussia Odoratissima* Mozaff.) in Central Zagros in Kohgiluyeh Region, Iran. Journal of Rangeland Science. 2(1), 409-415.
- Rashidipour, M., Ashrafi, B., Hadavand, S., Beyranvand, F., and Zareivenovel, M. (2020). Evaluation of the Chemical Compounds and the Antibacterial, Antioxidant and Cytotoxic Activities of *Echinophora Cinerea* Boiss Essential oil. Herbal Medicines Journal, 5(1), 1-10.

Investigation of some habitat and phenology characteristics of *Echinophora cinerea* in rangelands of Kohgiluyeh va Boyerahmad province

Tahereh Aslaninezhad *¹, Ali Akbar Karimian ², Esfandiar Jahantab ³

Research Article

1. M.Sc. Graduate of Range Management, Faculty of Natural Resources and Desert Studies, Yazd University, Yazd, Iran.

tahereaslaninejad@gmail.com

* Corresponding author

2. Associate professor, Department of Rangeland & Watershed Management, Faculty of Natural Resources and Desert Studies, Yazd University, Yazd, Iran.

akarimian@yazd.ac.ir

3. Assistant Professor, Department of Range and Watershed Management, Faculty of Agriculture, Fasa University, Fasa, Iran.

e.jahantab@fasau.ac.ir

Article Code: 2103-1004
Countinus Pagination: 82-91

Received: 27 March 2021
Accepted: 6 December 2021
Online: 13 June 2022
Review speed: 255 days

Citation:
Aslaninezhad, T., Karimian, A.A., and Jahantab, E. (2022). Investigation of some habitat and phenology characteristics of *Echinophora cinerea* in rangelands of Kohgiluyeh va Boyerahmad province. Management of Natural Ecosystems, 2(1), 15-24.

Abstract

Echinophora cinerea is from Apiaceae family. This plant has anti-cancer, anti-bacterial and antioxidant properties. The aim of this study is to investigate of the some ecological and phenology characteristics of *E. cinerea* in rangelands of Kohgiluyeh va Boyerahmad province. To conduct research, three habitats were selected and 2 transects were established in each habitat, 30 quadrats 2*2 meters were established along the transects. Canopy cover percentage, density of *E. cinerea* and species associated were harvested. Soil samples were taken to determine the soil parameters including organic carbon, soil organic matter, phosphorus, potassium, nitrogen, pH, EC and soil texture. The results showed that *E. cinerea* grows in soils with texture of loam, sandy loam and silt loam, northern slopes with 15-30%, and acidity 7.2 to 8.8, electrical conductivity 0.4 ds /m to 0.85 ds/m. The canopy cover of *E. cinerea* in the Shabliz, Koukhodan and Delabajak Sepidar areas are: 33.4, 28.5 and 25.5%, respectively. The average density of *E. cinerea* is: 6500, 6100 and 5800 per hectare, respectively. The results showed that there is not a significant difference between the average soil properties of three habitats except phosphorus at 95% probability level. The results showed that depending on the climatic conditions of the region, *E. cinerea* plant began its growth stage from the in early March with increasing temperature and continued until mid-March. The vegetative stage continues from mid-March to early June. The flowering stage lasts from early June to the beginning of July. The seed stage is from the beginning of July to the end of July. The seeding stage lasts from early July until the middle of July. The results of the present study can be used as a scientific guide for the cultivation of valuable medicinal plant of *E. cinerea* in the field of improvement and restoration of rangelands in the study area.

Key Words: Autecology, Improvement and restoration of rangelands, *Echinophora cinerea*, Medicinal plants.